Pagina femeii

PUTEREA CREȘTINISMULUI

După martiriul lui Christos, ucenicii lui s'au împrăștiat în lume și au anunțat Vestea Cea Bună.

Mulțimea a ascultat învățăturile noi, cucerită de blândețea și de forma apropiată ce-o îmbrățișau.

Nu cunoscuseră nimic asemănător până atunci.

Religia romană își întemeiase cultul zeilor pe ajutorul eventual dat de aceștia și pe răsplata datorită de muritori în schimbul cestui ajutor. Sacrificiul era — după împrejurări — preliminariile unui împrumut sau plata datoriei. Crez simplu, ce nu putea fi decât pe placul unui popor materialist care punea realitatea mai presus de speculațiile spiritului.

Filozofii greci, mai idealiști, ajunseseră cu timpul la o concepție de viață desprinsă de micimea intereselor pământești, concepție conformă cu ideia morală despre bine și despre rău și în armonie cu legile conștiinței.

Stoicii merg chiar mai departe, îndemnând ființa omenească să disprețuiască orice bogății, să fie impasibilă în fața durerii ca astfel să-și poată păstra neatins, sentimentul demnității ei.

*

Erau foarte nobile aceste principii de înaltă înțelepciune.

Erau foarte nobile! Dar n'aveau nimic din altruismul, din modestia și din suflul divin care alcătuesc frumusețea religiei creștine.

In plus, adresându-se rațiunei și cerând voinței sforțări mari nu puteau să fie înțelese și adoptate decât de un număr restrâns de intelectuali.

Altfel vorbește însă Creștinismul. Nu se adresează numai rațiunei și voinței. Cucerește sufletul oamenilor, le dă iertarea și împăcarea și nu le cere decât un elan de credință și de dragoste.

*

Și dela începuturile Creștinismului, găsind în el o alinare a suferințelor, mulțimea l-a îmbrățișat.

De pretutindeni veneau cei năpăstuiți să asculte doctrina nouă și ideile de frăție, de egalitate, de sărăcie, de umilință, de blândețe, de grație, idei pe care, până atunci, nu îndrăznise să le închipuie vreodată.

Nici nu trecuseră doisprezece ani dela răstignirea lui Christ și primul grup de creștini se și alcătuise la Roma. Se adună în cimitirele subterane, în Catacombele unde își îngropau morții acei care n'aveau destul bani ca să le înalțe monumente pe via Appia.

Era întuneric în catacombe și rece, alături de morții care nu mai simțeau nimic și ca să mai deschidă puțin întunerecul, au pictat pereții, plafonul și boltile pentru a primi moartea care nu era altceva decât un popas spre viața veșnică într'un cadru de frumusețe.

Intr'o atmosferă de durere și de bucurie pioasă, având deoparte spiritul morților și de alta nădejdea într'o altfel de viață, se desfac primii creștini de teama de moarte, pregătindu-se pentru persecuțiile ce aveau să sufere.

*

Pe Sfânta Cecilia o lovește toporul călăului de trei ori; Sfântul Sebastian e străpuns de săgeți și fiindcă rezistă acestei încercări, e ucis cu lovituri de bici. Unii sunt așezați pe scaune înroșite în foc. Alții, sub ochii injectați ai privitorilor din arene, sunt dați pradă fiarelor sălbatice.

Nu șovăe nimeni. Nu se leapădă unul.

Primesc moartea pământească ca o mângâere în mărturisirea divinității lui Christ.

Atât de mare a fost puterea credinței încât a îngăduit oamenilor să sufere fără să se plângă și să moară surâzând.

*

O mie de ani mai târziu și sute de ani de-arândul, cusându-și Crucea pe umăr, credincioșii au plecat pe drumuri anevoioase.

Arabii care stăpâniseră până atunci Ierusalimul, respectaseră acest oraș care adăpostea Sfântul Mormânt, ca pe un oraș sfânt și unul dintre cei mai mari împărați arabi, Kaliful Harun-al-Raschid, a trimis lui Carol cel Mare, cheile Sfântului Mormânt.

Insă când Turcii — fanatici religioși — cuceresc orașul, încep să persecute pe creștinii care veneau în pelerinaj la Ierusalim. Pelerinii nu-și mai pot deci nimici remușcarea în chinurile pe care le atrăgeau lipsurile și primejdia unui drum atât de anevoios. Nu-și mai pot pleca fruntea pe Mormântul lui Christ, cerându-i iertare. Și neînduplecarea Turcilor grăbește hotărirea Creștinilor. Din toate țările, înțelegându-se unii cu alții, au plecat pe același drum, înfrățiți de cauza care vedea în toți, pe fiii aceleași credințe.

*

Au trecut de atunci aproape o mie de ani. Și ce dovadă mai strălucitoare despre puterea creștinismului putem da, decât aceea că numărătoarea zilelor noastre începe de două mii de ani, din anul nașterii lui!

VIORICA STIRCEA

PIETA, de Giovanni Bellini

Sfânta Familie, de Michel Angelo

Madona Della Seggiola, de Raffaelo Sanzio.

Marchiza de Maintenon

Cine-ar fi crezut că micuța Françoise d'Aubigné, fără bani, orfană de tată, fără vreun ajutor de nicăeri, avea să joace la Curtea lui Ludovic XIV un rol așa de însemnat?

Să urmărim pe Françoise din copilărie și până la sfârșitul vieții, ca să vedem ce întorsături poate să ia soarta uneori.

Tatăl ei, Constant d'Aubigné era fiul celebrului poet protestant. Dintr'o pricină necunoscută e întemnițat și izbutește să scape, datorită fiicei gardianului cu care se și căsătorește.

Din acea căsătorie se naște Françoise care-și petrece primii ani în insula Martinica, alături de părinții ei, foarte strâmtorați.

La moartea tatălui, cuprinsă împreună cu mama ei de nostalgia patriei, se îmbarcă pe un vapor care le coboară la Rochelle. Ajunsă aci, nu-i rămânea altceva de făcut lui Françoise decât să-și croiască un drum în viață. Și țare mai erau înțepători și greu de străbătut spinii care-i întretăiau calea!

Peste puțin își pierde mama și rămâne chiar singură pe lume.

Din fericire, o doamnă dela un castel învecinat care o văzuse de câteva ori, impresionată de spiritul ei ager și de cumințenia ei, o ia în serviciu ca fată în casă. Tinerii care veneau la castel, au descoperit curând că Françoise nu e o fată de rând și unul dintre ei, marchizul de Chevreuse, se îndrăgostește de ea, îi compune versuri peste versuri și i le trimite pe furiș.

Fata nu era însă dintre acele ce pot fi ușor amăgite, așa că bietul marchiz îndrăgostit își strica pana în zadar.

In 1652, avea atunci șaptesprezece ani, se căsătorește cu poetul Scarron. Acesta avea cu douăzeci și cinci de ani mai mult decât ea, era paralizat și foarte urât. Cu ochii în fundul capului, cu dinții galbeni și foarte neregulați, cu picioare și brațe disproporționate. N'avea nicio însușire care ar fi putut atrage sentimentul unei tinere de șaptesprezece ani. Avea însă un spirit superior celorlalți oameni, o vervă neîntrecută și în plus o pensie dela Curte, argument care pentru Françoise era mai mult decât convingător.

In casa lui Scarron se aduna tot ce Curtea avea mai distins, prieteni, nobili, cunoștințe veneau toți să-l vadă cu plăcere, veselia și conversația lui fiind foarte gustate.

Doamna Scarron s'a adaptat numaidecât noului rol de gazdă care-i revenea. Cu spiritul ei fin și caustic, putea foarte bine să șadă alături de Scarron. In puțină vreme, prin saloane începe să se vorbească de tânăra soție a lui Scarron, nu atât de frumusețea ei — căci nasul prea lung și buzele subțiri nu erau compensate de ochi prea frumoși — cât de spiritul și de cinstea ei.

La moartea lui Scarron a mai trăit din pensia servită de Anna de Austria, dar în curând a fost silită să-și pună din nou problema existenței.

Prilejul se și ivi. Doamna de Montespan tocmai căuta o guvernantă pentru copiii ei și ai lui Ludovic XIV.

Văduva lui Scarron a știut atât de bine să intre în grațiile favoritei, încât ajunge confidenta ei. Nimeni nu mai poate vorbi cu Doamna de Montespan dacă n'a obținut autorizația văduvei Scarron. Aceasta îi păstra toate secretele, până când și scrisorile Regelui.

Și într'o zi — Doamna de Montespan nu știa că își semna în acea clipă disgrațierea — roagă văduva lui Scarron să scrie ea regelui din partea favoritei. Scrisoarea era adorabilă și atât de spirituală încât regele și-a dat numaidecât seama că nu era stilul obișnuit. Intrigat hotărî să afle cine e autorul.

Din odaia de alături, Doamna de Montespan îi prezintă pe guvernanta copiilor ei. Regele o felicită pentru darul cu care știe să compună și ea răspunde cu spiritul ei viclu și cu multă sfială.

Doamna de Montespan, care avusese nouă copii, începuse să se îngrașe prea mult, nu mai era nici prea tânără... Françoise Scarron îi ia locul.

In anul 1683, înobilată, după ce primește în dar domeniile Maintenon ridicate la rangul de marchizat, la moartea reginei, Ludovic XIV se căsătorește în secret cu ea.

Rolul acestei femei în viața politică și religioasă a fost foarte însemnat. A încurajat politica netolerantă a regelui față de protestanți și a contribuit la revocarea edictului de Nantes; tot deodată a impus Curții o severitate neobișnuită.

La sfârșitul vieții — după ce a murit și Ludovic XIV — s'a retras la Saint-Cyr, institutul de educație fondat de ea pentru tinerele nobile și sărace. A lăsat multe scrisori conținând sfaturi pentru fete, planuri de educație și de studii, scrise într'un stil simplu, fără afectație.

Il părea poate rău că n'a putut și ea să ducă viața pe care o punea la dispoziția fetelor dela St. Cyr. Și ajutând pe nobilele sărace își răzbuna propria ei viață.

PENTRU frumusețe

SFATURI

Ați plecat la țară câteva zile, ați stat în praf și în vânt. Vă dăm o rețetă pe care o puteți executa pe loc: frecați obrazul cu un cartof sfărîmat în lapte și veți fi surprinsă și încântată de rezultat.

Vă supără și ochii care sunt congestionați?

Spălați-i cu o infuziune de mușețel.

CUGETĂRI

La bătrânețe nu culegi decât ceeace ai semănat în fiecare zi.

(R. P. Gratry)

*

Oamenii fac cu fericirea același lucru pe care-l fac cu averea lor, le risipesc și pe una și pe cealaltă pentru un viitor îndoelnic căruia îi jertfesc prezentul, singur cert.

(D-na de Rémusat).

MODA GERMANĂ

din primăvara anului 1941

Ultimele creații

Intr'o abundență impresionantă de flori de primăvară, în fața unei perdele de un albastru închis, defilează, elegante, noile modele create de *Școala de modă din Plauen.*

Iată de pildă *„mica prietenă"*, (acesta e numele dat rochiei), o rochie de ceai tinerească din lână de Angora, albastru-deschis, garnisită în parte cu dantelă de șnur neagră; un costum de primăvară încântător din catifea marine, garnisit cu galon alb; pentru seară, o rochie originală din organdi negru aplicat pe tafta albă.

*

Casa Modei din Viena aduce și ea o serie de extravaganțe delicioase. Privirea ne este atrasă de un vesel costum de plajă, format dintr'un pantalon de strand alb, cu bluză albastră largă, precum și un alt costum plin de gust, dintr'un pantalon gri, pulover negru și jachetică de culoarea smeurei.

Pentru sport, un costum de bicicletă alcătuit din rochie în pătrate negre și cenușii cu bluză neagră de Angora, peste care se îmbracă o jachetă neagră cu pieptul din piele de porc albă.

Un costum de golf cu pantalon bufant de culoarea nisipului, cu bluză și glugă în aceași culoare și vestă de piele maron.

*

Se impune însă întrebarea, ce anume poartă femeile care nu pot sau nu vor să poarte un model din Viena sau din Plauen și care în cadrul resurselor lor, țin totuși să fie satisfăcător îmbrăcate?

Centrala Modei a Uniunii croitorilor de damă a soluționat această problemă.

Creațiunile Centralei Modei sunt caracterizate printr'un lucru frumos și rezistent fără afișarea unei eleganțe exagerate. S'a prezentat mai întâi „primăvara" o rochie de olandă de mătase în dungi cu bluză albastru-închis tot de mătase care se poartă dedesubt. Această rochie transformabilă, își va atrage cu siguranță multe adepte. O altă inovație o constitue fusta-șort din jersey de lână negru care se poate purta și ca pelerină. In legătură cu acestea mai menționăm și mantila de vară în 2 culori căreia îi este asigurat un mare viitor.

După cum se vede, premiera modei de primăvară s'a bucurat de un succes desăvârșit.

PENTRU VACANȚĂ

Recomandăm școlarilor și chiar și celor mari, o culegere de probleme și jocuri recreative, intitulată „Problemarium". Problemele sunt pe alocuri interesante, altele distractive și multe întrebări ne ajută să verificăm cunoștințe pe care le-am uitat de mult.

Cartea, în afară de însușirea de a fi plăcută și folositoare, mai prezintă încă un merit și anume acela de a fi scrisă de doi tineri școlari, Călin și Bogdan Iliescu-Brânceni care au știut să-și folosească orele libere într'un chip atât de instructiv, pentru ei și pentru alții.

Recomandând școlarilor această culegere de probleme variate, nădăjduim ca, odată cu prilejul de a se recrea, să le sugereze și dorința de a face și ei la fel.

TRANSFORMAȚI CERNEALA OBIȘNUITA IN CERNEALA PENTRU STYLO

amestecând-o cu 30% glicerină. Păstrați acest amestec în sticle bine astupate ca să nu se evaporeze.

CÂND SUNT PREA OBOSITĂ,

și totuș sunt invitată la prieteni, mănânc o bucată de zahăr muiată în alcool.

Ascult o placă de patefon sau deschid radio dacă găsesc o muzică veselă.

Dacă sunt nervoasă, încep prin a aplica pe ceafă un prosop muiat în apă fierbinte și în jurul încheeturilor mâinilor, masez ușor cu prosopoul muiat tot în apă fierbinte. Imi scot fardul și frec puțin obrazul cu un șervet aspru. Perii bine părul. Și... Sunt sigură că n'am să mă plictisesc.

Jocuri pentru copii

VEZI CU MÂINILE

Jucătorii se așează în cerc cu ochii legați. Treceți succesiv în mâna fiecăruia vreo zece obiecte diferite.

Fiecare jucător va trebui apoi să facă lista acestor obiecte. Acel care își amintește un număr cât mai mare de obiecte a câștigat.

CINE EȘTI?

Agățați pe spatele fiecărui copil, o hârtie pe care stă scris numele unui animal.

La semnalul dat, jucătorul trece dela unul la celălalt și pune fiecăruia trei întrebări, d. ex: „Am picioare lungi?" „Am urechi lungi"?

La aceste întrebări i se răspunde numai cu da sau nu. Câștigă acei care-au ghicit cei dintâi.

IMPROVIZAȚII CELEBRE

De multe ori capo-d'operele sunt rezultatul unei munci neobosite de ani de zile. Uneori însă, artistul găsește deodată subiectul și felul în care vrea să-l trateze: e inspirat.

Să dăm și câteva exemple în acest sens:

Molière a scris „Dragostea-Doctor" în cinci zile; Chopin a compus direct la pian unele din cele mai vestite bucăți ale sale. Mozart, la treisprezece ani, da concerte improvizând aproape întreg programul la cererea publicului. Creea de fiecare dată o sonată pe o temă dată; inventa o arie pe cuvintele care i se dau, etc.

Uvertura și „Marșul Preoților" al actului doi din „Flautul Fermecat" au fost compuse în două zile.

Pentru gospodină

SFATURI PRACTICE

CUM SE CURAȚA O PALARIE DE PAI

Frecați ușor cu un burete îmbibat în apă (jumătate apă, jumătate lămâe), apoi pudrați cu puțină floare de pucioasă.

FRIPTURA PE GRATAR E BUNA,

dacă puneți pe un grătar încălzit carnea unsă în prealabil cu puțin untdelemn.

FASOLEA VERDE E FRAGEDA

dacă în ajun de-a o găti, o lăsați să șadă în apă.

TEMPERATURA VINULUI ROȘU

Vinul roșu servit la friptură sau la brânză și la mesele obișnuite, cu orice fel (e întăritor și cu puțin zahăr combate anemia), nu trebue să fie nici prea cald, dar nici rece. Ci la temperatura camerii. Numai astfel i se simte gustul. Așa spun cunoscătorii.

UN POLIGLOT

Un profesor celebru care vorbea mai mult de cincisprezece dialecte și limbi, lua masa într'o zi cu niște prieteni, când deodată, scoase un strigăt și-și astupă repede gura:

— Ce e, ce s'a întâmplat? întreabă gazda îngrijorată.

— Aproape nimic, replică profesorul. Mi-am mușcat limba.

— Și pe care din ele? întrebă malițios gazda.

EXERCITAȚI

SPIRITUL DE OBSERVAȚIE

Incercați să ghiciți ce este greșit în tablourile de mai jos. Vă dăm trei minute de gândire.

1. Un bărbat care se uită la ceas. 2. Cocoșul și găina. 3. Un vapor

4. O oaie. 5. Un măgar. 6. O socoteală.

7. Un triunghiu echilateral. 8. Cireși. 9. Bătălia dela Marignan.

Răspuns: 1) Greșit: un palton bărbătesc se închide în cealaltă parte. 2) Greșit: Cocoșul n'are pieliță la picioare. 3. Greșit: drapelul și fumul trebuie să se îndrepte în acelaș sens. 4) Adevărat. 5) Greșit: măgarul n'are copite despicate. 6) Adevărat. 7) Greșit: acesta nu e un triunghiu echilateral (e isoscel). 8) Adevărat. 9. Greșit: pe atunci nu erau niciun fel de tricolore și soldați în uniforma din vremea lui Ludovic XIV.

PULLOVERE PENTRU SPORT

Nou model de tricotaje vieneze: două pullovere cu guler dublu, mâneci scurte și originale aranjamente de culori albastru, roș și galben.

Combinație de rochie în dungi; pardesiu cu o linie nouă purtat peste o rochie imprimată. G. M. Niculescu.